

Lisää löylyä troikan vikkelille kintuille

■ Kymmenvuotias Hailuoto-teatterifestivaali ei keikuttele tuttua venettä. Mutta uudet kyytiläiset ovat tervetulleita, vaikka Malista, Intiasta ja Saamenmaasta.

KALEVA, 31.7.2016

EEVA KAUPPINEN, TEKSTI
JUSSI VIRKKUMAA, KUVAT

Kymmenvuotias Hailuoto-teatterifestivaali on osoittanut kesä kesän perään, kuinka teatterin ihme tapahtuu maalaistalon pihapiirissä, lintutornilla, höyrymyllyllä tai Sunikarin hiekkadyneillä.

Tekstit - **Pentti Haanpäältä, William Shakespearelta, Veikko Huoviselta, Franz Kafkalta, Essi Kummulta** ja keneltä tahansa - solahtavat nikottelematta luontoon ja agaarimiljööseen.

Luoto paikkana antaa vastaanotolle vielä omat mausteensa.

Ei kaivata plyyshipenkkejä tai kullattuja kattokruunuja, että teatteri voi iskeä ja täräyttää tajuntaan. Elämys voi olla puupenkillä kivempi ja kovempi.

Hailuodon, "Perämeren suurimman hiekkakakun", syleilyssä on ihan normaalia, että sade saattaa pyyhkiä näyttämön ääriviivat. Tai itikka lentää silmään. Tai pikkulintu livertää kilpaa sähkökitaran kanssa, niin kuin kävi *Nuoren Narkauksen* esityksessä Tuomas Merilän pihalla perjantaina.

Ehkäpä edesmennyt kulttuuri-persoonaa **Eino Merilä** siihen lehahti linnun välityksellä tervehtimään teatteriväkeä, joku paikallinen arveli.

Uusia ääniä on aina terveellistä kuulla. Tällä kertaa Nuorisoseuran salissa saivat puheenvuoron alkuperäiskansojen ja pienten heimojen edustajat muiden muassa Malista, Intiasta ja Saamenmaasta.

Esitys *Särjetty maa* kierrättää tarinoita, jotka puhuvat muilla kuin vallanpitäjien, suurmaanomistajien tai ylikansallisten yhtiöiden suilla. Siemenpuu-säätiön kustantamaan ja **J.K. Ihalaisen** toimittamaan kirjaan pohjaava tunnin kuvaelmasikermä pysäyttää kuulemaan ja kuvittelemaan asioita asianosaisten yksilöiden tai uhanalaisen yhtei-

sön näkökulmasta.

Työryhmä - ohjaaja **Juha Hurme** ja näyttelijät **Antti Laukkarinen, Kaisa Leppänen, Tatu Järvinen, Sara Paasikoski** ja **Juho Uusitalo** -onnistuu välittämään mutkattoman kontaktin vaikutelman.

Tuntuu kuin kirjaan kootut kerrot puhuisivat näyttelijöiden suula ilman välikäsiä.

Maapallo kutistuu ja paluu leirinuotioille voi tapahtua teatterissa myös globaalien aiheiden osalta.

Eri kielten nonsense-tyyppinen jäljittely toimii sekini, jos ei vedä pienestä parodiasta hernetä nokkaansa.

Pentti Haanpään Nuori Narkaus yl-lätti **Jouni Rissasen** dramatisointina. Hyvin perusteltu ratkaisu oli sitoa nimihenkilö puolen näytelmän ajaksi puhumattona paikoilleen sairasvuoteeseen, jota tämä itse nimittää kärsimyslaatikoksi.

Haanpään tekstissä vastakkaisiin vaakakuppeihin joutuvat 17-vuotiaan keuhkotautisen Narkauksen inhimillinen kärsimys ja koko kansakuntaa uhkaavan sodan vaivat.

Onko kohtalo mitattu oikein? Narkaus kysyy kuin **Dostojevskin** Ras-kolnikov.

Sängyssä läsi näyttelijä **Timo Torvinen**, jonka vähäeläisyys on ihailtavan hienosyistä. Kuinka ilmeetön voi olla niin moni-ilmeinen! Torvinen näyttää siltä kuin hänelle olisi tehty lobotomia.

Rissanen ratkaisee tapahtumaköyhän jakson lisäämällä siihen kuunnelman päälle. Tämä Narkauksen ajattelumaaailmaa avaava monologi on tosi hienosti toteutettu.

Helteessä pihamaalla yleisölä on yhtä kuuma kuin saunassa. Nauhalla kertoja ähkii ja lyö lisää löylyä. Näyttelijä **Antti Latun** kertojan ääni on samalla kirjailijan ääni. Eli Haanpään Penan seurassa sitä siirrytään pesuhuoneesta sisään pirttiin ahvenia maistelemaan. ■

Hailuoto-teatterifestivaalin juhlaput

Hailuoto-teatterifestivaali 31.7.

Synnit Ryhmä Koskenniska kan-taesittää Pentti Haanpään no-vellin. J.L. Suomalainen takapiha kello 13.

Taidevankkurit Koulukeskuk-sen piha kello 12 ja 14.

Avuttomia Otava Ensemblen ensi-ilta J.I. Vatasen (Maiju Las-sila) romaanista. J.L. Suomalainen takapiha kello 15.

Kylän koirat Ryhmä Kosken-niska ja Veikko Huovisen teksti. J.L. Suomalainen takapiha kello 17.